

blive da det Sidste, der hører ind under Finantsministerens Overtilsyn, ligesom Bevillingsiværksfattelsen bliver det Første; om det end ikke, hvad Bevilgelsen af den „overordentlige Fond“ angaaer, hører under hans Myndighed, hans Approbatton, saa hører det Ovennævnte dog under hans Overtilsyn. Naar jeg spørger, om han ikke kan foranstalte, at de Invalider eller Invaliders Enker, som kun have faaet Ansættelse af det almindelige Fond til omtrent det halve Beløb af, hvad de hidtil have nydt, snarest muligt faae deres Trang afhjulpen ved at der ogsaa bliver dem tildeelt af den overordentlige Fond, saa troer jeg, at han som Overtilsynsmand kan foranstalte, at Bestyrelsen snarest muligt, efter den Myndighed, som er den meddeelt, skal faae bevilget eller nægtet bevilget, hvad der tilkommer Enhver, der er erklæret for Invalid, hvad der tilkommer Enhver, som efter Loven har Afgang til at erholde Understøttelse af den overordentlige Fond tilligemed af den almindelige Fond. Jeg kan altsaa ikke tvivle paa, at Finantsministeren kan opfylde, hvad Spørgsmaalet lyder paa, at han har Overoplynspligt til at vaage over, at en saadan Afhjælpning af vedkommende Invaliders og Faldnes Esterladtes Trang maa kunne snarest muligt foranstaltes. Anledningen til denne min Forespørgsel er netop den nuværende trængende Tilstand for vedkommende Invalider og Faldnes Esterladte, der er indtraadt, forsaavidt de have faaet Bestemmelse angaaende hvor Meget de tilkomme eller ville for Fremtiden tilkomme af den almindelige Fond. Jeg regner ikke for høit, naar jeg paaftaaer, at af det Antal Invalider, der, henhørende under 3die Afdeling, have faaet bestemt, hvad de skulle have af den „almindelige Fond“, er der i hundredeviis, der ikke engang have faaet Halvdelen af, hvad de hidtil have nydt som Understøttelse deels fra Centralcomiteen og deels fra Krigshospitalskassen. — Jeg skal nævne nogle enkelte af de Exempler, som ere komne til min specielle Kundskab, hvor Vedkommende har talt til mig selv derom. Saaledes en Enke med et Barn, hvis Mand og Fader faldt i Slaget ved Ulderup Langfredag 1849; disse To erholdt ialt 63 Rbd. i aarlig Understøttelse, nemlig 48 Rbd. fra Cen-

tralcomiteen og 15 Rbd. fra Krigshospitalskassen, men efter den Bestemmelse, som hun har faaet Brev paa fra Bestyrelsen for Invalideforsørgelsen, skal hun nu for Fremtiden kun have 33 Rbd. aarlig, nemlig 25 Rbd. til sig selv og 8 Rbd. til Barnet, hvorfra, vel at mærke, dog skal afgaae som Refusjon eller Tilbagebetaling til Centralcomiteen for sidste Halvaar, fra 1ste Mai til 31te December, 16 Rbd. for hende og 5 Rbd. 2 Mk. for Barnet, altsaa refunderes der 21 Rbd. 2 Mk. fra det, som er hende tillagt. — Ligeledes en Undercorporal, som blev saaret i Fredericia-Slaget; han fik nemlig en Kugle i Underlivet, der endnu ikke er kommen ud, ifølge hvilket han ofte har Opbrud af Saaret (Latter), ja, det er sandt, han har ofte Opbrud af Saaret i den Anledning, han har tillige, som Følge heraf, Stivhed i Laaret, Hærdelse i Siden og tillige Svækkelse i Siden til den Grad, at han er aldeles casseret som længere duelig til fremtidig Tjeneste, og af alle eensstemmende Lægeattester, hvoriblandt en fra Overlæge, Justitsraad Jacobsen, der senest har havt ham i Guur, bevione, at han er aldeles usiftet til endog kun nogenlunde anstrængende Arbejde. Han har hidtil havt 56 Rbd. aarlig fra Centralcomiteen, hvortil der nu kun af den „almindelige Fond“ er tillagt ham 24 Rbd. aarlig for det Første i 2 Aar, ligeledes med Refusjon eller Afdrag af, hvad han i sidste Sommer har modtaget af Centralcomiteen. — En anden Enke, hvis Mand faldt i 3dsted-Slaget, havde 36 Rbd. aarlig i Understøttelse fra Centralcomiteen; nu er der bleven tillagt hende 12 Rbd. aarlig af den „almindelige Fond“, paa Grund af den store Formue, som hun, efter Bestyrelsens Mening, var i Besiddelse af, og som Bestyrelsen har udfundet at bestaae deri, at hun nemlig var Tjenestetyende og for hendes Trangs Skyld maatte tage ud og tjene, og som saadant Tjenestebud fik 20 Rbd. i halvaarlig Løn. Da Bestyrelsen fik denne Formue hos hende at vide, saa satte den hende i Anledning deraf kun til en Understøttelse af 12 Rbd., og det blev hende udtryffeligt sagt, at det var, fordi hun havde 20 Rbd. i Løn, at hun kun skulde have 12 Rbd., da hun var derved saa formuende, at hun selv kunde bi-